

har ingen partier ønsket at bidrage til at løse de problemer, som forslaget sigter imod. Undervisningsminister Ole Vig Jensen har i et samråd i Forskningsudvalget direkte modsat sig stort set alle punkter i beslutningsforslaget.

Samtidig rejses der fra universiteternes side kritik mod Folketinget for passivitet i denne sag. Således deltog jeg den 10. marts i år i et radio-program sammen med rektor for Odense Universitet Henrik Tværnø, som rejste denne kritik mod Folketinget. Også rektor for Københavns Universitet Kjeld Møllgård har kritiseret Folketinget for ikke at give universiteterne de rette redskaber.

Derfor har forslagsstillerne valgt at fremlægge forslaget i Folketinget med henblik på at nå til enighed om en beretning, der pålægger ministeren at sende forslaget til høring på universiteterne, som derved kan få lejlighed til at tilkendegive deres mening om forslagens enkelte dele. Beslutningsforslagets enkelte dele stammer alle fra ovennævnte høring og dermed også fra universitetskredse, men deraf følger jo ikke, at alle på universiteterne er enige i alle forslagene. Samtidig får forskningsmiljøerne mulighed for at bidrage med eventuelle andre ideer. Som resultat af denne proces vil Folketinget opnå et materiale, der forhåbentlig kan føre til handling i næste samling.

Afslutningsvis skal forslagsstillerne minde om, at vi taler om et problem, der ikke kun vedrører skuffede ansøgere, men er af væsentlig betydning for samfundsøkonomien. Der tales med rette om behovet for at styrke videnniveauet i samfundet ved at styrke uddannelserne og forskningen. Dette kræver selvsagt de nødvendige midler, men det kræver også, at miljøerne løbende er i stand til at opgradere sig selv ved hele tiden af fremme de stærkeste miljøer og stærkeste forskere. Målet med beslutningsforslaget er at give universitetsmiljøerne bedre redskaber hertil.

Idet jeg i øvrigt vil henvise til forslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 229: Forslag til lov om ophævelse af lov om Grønlands geologiske undersøgelse.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 19/4 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Lovforslagets udformning er vel det kortest tænkelige, idet det blot drejer sig om ophævelsen af lov om Grønlands geologiske undersøgelse. Så meget mere interessant er det naturligvis at se på bemærkningerne. Det, der er udgangspunktet for dette lovforslag, er en sammenlægning af Miljøministeriet og Energiministeriet, hvorved man også kommer til at berøre Grønlands Geologiske Undersøgelser placering.

Jeg synes, det er vigtigt at kigge på formålet med dette forslag, og formålet er at få et højere forskningsniveau med en større faglig bredde og ekspertise, så man på den baggrund vil være i stand til at levere en højere grad af faglig service til både Danmark og Grønland.

Jeg synes, at man skal være opmærksom på, at man ikke på nogen måde generer Grønland med dette forslag, idet man giver Grønland mulighed for vederlagsfrit at trække på oplysninger og data i forbindelse med de projekter, der relaterer sig til det grønlandske råstofområde, fra samtlige institutioner under Miljø- og Energiministeriet. Det er en vigtig ting at være opmærksom på.

Fællesrådet vedrørende Minerale Råstoffer i Grønland er orienteret om dette forslag, ligesom Grønlands hjemmestyre har fået forelagt lovforslaget og har givet sin tilslutning til det.

Jeg synes også, jeg skal gøre den bemærkning, at der vedrørende de økonomiske og administrative konsekvenser ikke er nogen belastning, og også, at man fra Miljøministeriet naturligvis har foretaget en miljøkonsekvensberegning. Også her er der tale om, at der ingen miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser er i forhold til dette, og at lovforslaget ingen EU-retlige aspekter indeholder.

Jeg kan på denne baggrund anbefale forslaget til en hurtig gennemførelse i Folketinget.